

sagriznjene klerikalce, govorili in smejali so se med službo božjo, pri nobenem teh farških pristašev nisem videl rožnega venca in tudi nobeden ni imel molitvene bukvice. Taki so naši klerikalci! Geslo tih je le hujskarija, le mednarodni boj. Vse za vero vedno kričijo, a v cerkvi obnašajo se kakor največji brezverniki. Da ljudstvo ne sprevidi, da so to le volkovje v ovčji koži, da ne sprevidi, da so to navadni sleparji.

Sv. Trojica v slov. gor. Črez zadnji dopis iz našega kraja jezili so se tisti, kateri so že pred enim letom na Friašovi gostiji postavili Miheca za „purgemejstra“. V zadnji številki „Gospodarja“ pa vendar pišejo, da izpremembe nihče ni pričakoval. To je grda laž trojičkoga dopisuna, katere se naj sramuje; nadalje pisal je „Gospodar“ da še nihče niti stopinje ni storil za agitacijo k volitvi. To še je debelejša laž. Fej! Mi dokažemo Berardu, da je Habjaniča na pomoč vzel, ker se je sam preslab čutil. Šaprament je ta letal po pooblastila, samo smolo je imel in povsod je prišel prepozno. Pri volitvi smo častno glasovali za gospoda Goloba, še pričujočega župnika se nismo ustrašili, čeravno se je izrazil „prva čast meni, zato dam prvi glas sebi!“ Kaj ne — Berard? Lisica je tudi rekla, ko je grozdje previsoko visilo „nočem ga, je prekialo“ — Berard je tudi dober agitator za „Gospodarja“. Mnogo hiš dobilo je ta listič, a usoda mu ni bila mila, romal je nazaj v črno fabriko. V mnogih obiteljih nastalo je sovraštvo, ker so si nekatere žene naročile „Gospodarja“ brez moževega dovoljenja. Mi le vprašamo, si ti Berard oznanitelj mira, če seješ sovraštvo in delaš nemir v fari? In zakaj preganjaš „Štajerca“ in ga sovražiš? Ta list je pravi list, ker je celo na mizici v zakristiji za najti.

Sv. Duh pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Ko so pri nas blagostavljali novo šolako poslopje, takoj se je slišalo govorjenje, kaj pa bo sedaj s starim šolskim poslopjem. Eni so rekli, naj bo kaplanija v poslopju, drugi spet, da bo to poslopje za sovjačke prismojene klerikalce. Če se bo za podružnico Feldhofs potrebovalo, imamo jih dovolj ki so že zreli, da noter pridejo. Nemanič, sovjačar.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naš župnik Kunci nam vsako nedeljo tarnajo in tožijo, da baje tako malo žrtvujemo za cerkev, da bi le dali, da dobimo novo cerkev i. t. d. Pa zakaj bi dali, mi nimamo več dovolj zaupanja do našega župnika. Kako bi zamogel ta župnik skrbeti za dobro zidanje nove cerkve, ko so mu vendar občinske volitve več nego cerkev, ko mu gre politika črez poklic, ki ima z njo največ opravkov. Župnik obljubil nam je da bo se v sedaj pretečenem letu začela delati opeka toliko in toliko tisoč, predlani in prej je že obljuboval, da bo apno spravil, a glej, nič se ni storilo, vse je zaspalo. Pa vprašamo, zakaj? Da občinske volitve so bile, saj se tedaj župnik ne more za cerkev brigati. Ta župnik vam ljubi farmani nikdar ne bo zidal nove cerkve, ta še ničesar ni storil za našo sedajno cerkev. Poglejmo si samo podobe nekaj svetnikov v cerkvi, n.

pr. sv. Pavla, Petra, Jurija patrona i. t. d. kako siromašno zglejajo! A časa zbirce naš župnik se nikdar ni pozabil, takoj ko je prišel, romal je z žaklji po fari. Pa tudi na svoj farovž ne pozabi. Najpred dal si je župnišče popraviti, potem plot pri zelenjaku, potem so mu farani na njegovo željo kupili viničarijov v Sovjaku sedaj mu pa baje mežnarija diši. Odločno zahtevajte farmani, da se cerkev nekaj popravi in uredi in pri Sv. Duhu zahtevajte občani duhovske občine kaplana da bo vsaj ob nedeljah sveto mešo tam bral, katera želja se vam mora spolniti, ako vsi skupno zahtevate. Zakaj pa imajo druge podružnice kaplanijo? Kanci ne bo vedno pri Sv. Jurju, on ne bo večno nasprotoval vašim željam!

Št. Ožbald pri Dravi. Ljubi „Štajerca“, prosimo te tudi mi, da sprejmeš od nas en par vrstic 10. decembra našla je pri nas še pozna noč tri v krčmi pri polnih kozarcih in veselih pesmicah. Bila sta 2 župnika in en učitelj, saj jih vsi poznamo. Zvečer prišla sta tudi 2 druga moža v krčmo in sta se vsedla pri drugi mizi in eden naročil je v nemškem jeziku pol litra vina. Ko to sliši nam najbolj znani župnik, skoči po koncu, ter se zadere: „Tak Florijan če tudi nemško govorit in še nemško ne zna.“ Mirno odgovoril mu je mož, da si lahko naroči, kakor hoče. Proti njegovemu tovarišu je pa župnik rekel, vi tudi niste nič boljši, ker „Štajerca“ berete, in tako je dolgo časa ta o mirna moža zmerjal. Na ožbaldovo nedeljo pride k nam mnogo nemških romarjev in ti Nemci prinesejo mnogo denarja, in denar romarjev dobro župnikom diši. Čudimo se, zakaj ni prijel krčmar župnika, ki je mirne goste zmerjal in nadlegoval, ter ga postavil na sveži zrak, da bi si ohladil prevročo prvaškokerikalako kri.

Spodnještajerske novice.

Karmelitarice v Mariboru. Maribor je dobil nov red, red karmelitaric, ki bodo s svojim plodonosnim delovanjem osrečile Maribor in okolico. To plodonosno delovanje se je pričelo že stem, da pošiljajo redovnice beraška pisma okrog „dobrih src“ Ker je dobrih src med našim ljudstvom veliko, kar razni redovi prav dobro vedo in jih po svoji možnosti prav imenitno izkoriščajo, je pričakovati, da bodo tudi karmelitarice v Mariboru zlasti padle po kmečkih žepih.

Občinske volitve v Doberni. V zadnjem času smo že večkrat opazili, da že prvakom huda poje za regiment, pri občinskih volitvah morajo z silo delovati, če hočejo prodreti. Če bi klerikalci in prvaki postavro postopali, zelo malo klerikalcev in prvakov prišlo bi v občinski odbor. Pri takih prilikah, da se zabrani zmaga naprednjakov, mora pač pomagati sila in samovolja. To zgodilo se je pri volitvah v Šoštanj, to zgodilo se je pri občinskih volitvah v Doberni (Neuhaus-u). V Doberni so naprednjaki sedaj prvokrat nastopili v volilnem boju. In kako huda borba bila je pri obeh strankah, dokazuje, da so skoraj vsi volilci prišli k volitvi. Od 63 volilcev v II. razr.

prišlo jih je 56, od 18 volilcev I. razr. prišlo jih je k volitvi 15. V prvem razredu bilo je vse pravilno, naprednjaki dobili so 9 glasov in so tako zmagali. V III. razr. prodrli so sami klerikalci in prvaki. V II. razredu pričakovali so naprednjaki gotovo zmago in ta bi jim tudi bila ako ne bi začela nasprotna stranka z znanimi mahinacijami. Klerikalci obkolnili so meni nič tebi nič nekaj naprednih volilcev ter jih gnali v neko sobo, od kod jih niso pustili. Kakor kaznjence gnala jih je potem klerikalna fakinaža k volitvi in prisiljeni glasovali so z nazadnjaki. Z klerikalci simpatizirala in jim stem pomagala je tudi volilna komisija z dr. Sernec-om in župnikom Kuko-
vič-em. Pooblaščenega zastopnika dr. Hieder-ja ni pustila k volitvi, čeravno je vedla, da je bil dr. Hieder kot vseučilišni profesor odsoten. Pač pa je pustila pooblaščenca neke ženske k volitvi, ko vendar po postavi le mož sme ženo zastopati. Seveda, ker je glasoval z klerikalci in prvaki. Ko so z takim postopanjem zmagali klerikalci v 2. in 3. razredu, začeli so streljati z topiči a že pri 5. strelu so henjali, kajti zmaga naprednjakov v I. razredu jim je vse veselje skalila. Seveda so vložili naprednjaki protest, v drugem razredu morta, če se postavno postopa, biti zmaga naprednjakov.

Maribor. (Dekan tolažitelj). Pred kratkim legel se je nek ubog delavec, ker ni mogel več za ženo in otroke skrbeti, v obupnosti na železniški tir in vlak ga je povozil. Ko je šla uboga žena samomorca k dekanu pri sv. Magdaleni p. Mariboru, vprašal jo je ta naslednik Kristosov „ali je že hin?“ Nato mu odgovori mirno žena, „prosim častivedni, človek umerje, hin je živina.“ Dekan pa se ji zareže, da je njegova duša tak zgubljen, zakaj ni „šparal“ saj je vsak dan 1 gold. zaslužil. Uboga žena mu spet mirno odgovori, da bo Vsegamogočni sodil, ali je pogubljena, samomor izvršil je le v obupnosti. Ta gospod dekan je naslednik Kristusa, ta tolaži žalostne, ta se usmili vdov in sirot! Božjo besedo ima vedno v ustah v srcu pa mržnju, v trdem srcu ni iskric ljubezni do ubožcev, do sirot. Na mesto da bi tolažil ubogo ženo, zarenči tako brezsrčno, tako surovo, na mesto da bi ubogo ženo pomiloval, še jo zasmehuje. Zakaj peša vera? Kam plove duhovščina!

† **Št. Ilj. v slov. gor.** Učitelj Viher od službe začasnó odstavljen. Znan prvaški in klerikalni učitelj Vither je v kazenski preiskavi, ker je učenkam v šoli tak „poduk“ dajal, katerega sodnija ostro z ječo kaznuje. Čudno, čudno, da so o tem klerikalni listi tihi ko grob. „Gospodar“, „Naš dom“ poročajte tudi o tem!

Dobova pri Brežicah. Dne 24. novembra 1903 je našel veleposestnik Ivan Gerjevič star. svoji dekli v kuhinji brez zavesti v krvi. Imeli ste več ran na glavi; starejša, Kata Vrbešič, je bila po zdravniški izpovedbi nevarno, mlajša, Bara Vrbešič, pa težko telesno poškodovana. Tekom časa ste v bolnišnici v Brežicah ozdraveli. Poizvedovanje je dognalo, da je nekdo v Gerjevičevo hišo vlomil, pri čemur se je hudobnež na roki poškodoval, ker so se našli na

zidu, kjer je vlomil okno krvave sledi. V postelji omenjenih deklet pa je bil klobuk, baje last nekega Jožefa Zakošeka iz Odre na Hrvaškem, rodóm iz Blance. Ker je Zakošek Baro Vrbešič prej snubil, je letel sum nanj. Orožniki so ga oddali takrat sodniji v Zagrebu, ki pa je Zakošek kmalo spustila v prostost. Jože Zakošek je šel potem s svojim očetom Martinom Zakošekom v Ameriko, odkoder sta se pred kratkim vrnila. — Ko je šel Martin Zakošek na obisk v Blanco, so ga vjeli orožniki in ga izročili sodniji v Brežicah, in ko je prišel sin Jožef popraševat za očetom, so storili z njim enako: sedaj ne vrši preiskava. — Tak sprejem v stari domovini gotovo nista pričakovala.

Požar. Pri Mali Nedelji je požar upepelil mlin g. Mihalača. — V Rogaški Slatini zgorelo je poslopje g. Antona Kureja. — V Pilštajnu zgorel je županu Strašku hram.

Naročnikom in bralcem izrekamo tem potom za voščila katera so nam poslali v toliko množici za novo leto našo najsrčnejšo zahvalo. Presenetilo nas je zares, da se je tolika množina in tako navdušeno zanimala za naš program glaseč se vse za resnico, vse za napredek, vse za duševno prostost! Dagi nam, hvala Vam vsem brez izjeme, vsem, starim in mladim, hvala Vam za podporo in za sodelovanje za Vaš pogumen boj proti krutim sovražnikom. Dobro nam je znano, da vas zaradi našega lista neusmiljeno preganjajo vsi kutarji v dolgih in kratkih suknjih, tem večje te toraj naše veselje, ko vidimo, da stojite trdni kakor skale. Bodite prepričani, da naš in vaš boj ne bode brez uspeha, da prideje za kmete boljši, svitlejši dnevi, dnevi, v katerih jih ne bodejo več teptali hujskajoči, zviti dohtarako farski hinavci in sebičneži! Da pa bodejo ti zaželjeni časi prišli tem preje, toraj pogumne naprej! Skrbite za nove naročnike, vsak iz med vas naročnikov naj pridobi vsaj enega naročnika in dvojno bode število naročnikov, število bralcev pa bode rastlo vedno in vedno naprej! Le tako nam je upati vsem napredka, upati nam in Vam duševne prostosti, da ugonobimo brezmejne laži klerikalstva in širimo resnico.

Nečloveški oče. Iz Framu se nam poroča: Tovarnar g. Tomaž Krainz odkril je na lovu nečloveško zločinstvo. Vdovec Čonder je strašansko pobožen in kleči vsak čas v cerkvi in moli na vse kriplje. To je vedel vsak človek v Loki pri Framu kakor je bilo tudi vsakomur znano, da ima Čonder svojega sina v kleti zaprtega. Zadnjo vest je povedal predpreteklo nedeljo neki gonjač tovarnarju Kranjcu iz Framu pri Mariboru. Ta je skrivaj pogledal skozi neko spranjo v klet in videl ondi nekega človeka, ki je bil podoben prikazni. Kranjc je to stvar naznanil orožnikom, ki so prišli k Čonderju in šli v klet. Takoj pri vratih jim je padel v nos neprenosljiv smrad. Ko so se privadili teme, so našli na kupu gnoja človega, ki je bil shujšan do kosti, popolnoma nag in po celem telesu pokrit z debelo plastjo človeškega blata. Ko je nesrečni človek zagledal orožnike, zgrabil je par črnj in si pokrival z njimi obraz, najbrž iz strahu. Žan-

dari so dognali, da je ta človek Čondarjev 38letni sin, katerega je zverinski oče v prejšnjih letih imel z železno verigo priklenjenega v kravjem hlevu zraven krave in katerega je lansko leto vrgel v klet, ker do kosti shujšani sin ni mogel več ne stati, ne sedeti in ne hoditi. Čonder je svojem sinu dajal vsak dan po enkrat hrano, kot jo dobe prašiči. Vihu tega ga je še pretepal. Ko so nesrečnika omili, našli so vrh glave brazgotino, ki je bila posledica težkega ranjenja, ki jo je prizadela mlademu Čondru njegova „mila“ sestra s sekuro. Nesrečnega človeka so prepeljali v mariborsko bolnico, očeta in sestro pa seveda v zapor. In kaj je bil vzrok tega brezmejnega trpinčenja Čondrovega? Stari Čonder bi moral svojemu sinu izplačati dedščino, ki znaša več sto goldinarjev. Da bi tega ne bilo treba, hotel je sina počasi izstradati, da bi naposled poginil. Kakor pripovedjuje ljudje v Loki, je Čonder že nekega drugega svojega sina na enak način imel zaprtega in ga izstradaval, da je naposled umrl. — V Mariboru romalo je na stotine ljudstva te dni k bolnici, a ne boleni, ampak vsi so hoteli videti Čonderjevega sina. Ta še se nemore prav gibati, a strastno pogoltne vse jedi, ki jih dobi.

Čudno se nam zdi da o tem „Gospodar“, in „Naš dom“ i dr. molčajo ko grob. Nočete vašega sotrudnika šomišljenika in župnikovega prijatelja hvalliti?

In framski župnik storil bi bolje, če bi se več brigal za nečlovečnost svojih podreptnikov, kakor za volitve. Pred kratkim pridigoval je, naj se ljudje izogibajo umazanih in smrdečih gostiln in naj raje k spovedi grejo. Bi se župnik raje brigal za smrdljivo klet svojega prijatelja Čonderja, na mesto da hoče gostilničarjem škodovati. In Čonder je kot pristni klerikalec gotovo župnika vedno ubogal in rad k spovedi hodil in ni župniku o svojem hudodelstvu povedal? Župnik za to ni vedel, kaj je mnogo ljudi vedlo, a ti so se bali to naznaniti, ker je baje Čonder bil eden najljubših župnikovih prijateljev! K takim prijateljem ti le častitamo župnik framski. Ali ni bil tvoj prijatelj? „Gospodar“, „Naš Dom“, i dr. recite da je bil „Šajerc“ šnopsar!

Netuvena surovost. (Hajdina pri Ptujju.) Nedeljo 24. p. m. prišel je na večer k gostilni Osenjak v Hajdini pri Ptujju sodnijsko znan potepuh Gaiser, 50 let star, pristojen na Ptujsko goro pekaraki pomočnik, ki je zaradi različnih „finih štiklov“ že večkrat pod ključem. Prosil je za prenočišče, a zaradi pomanjkanja prostora ga ni dobil. In kdo bi tudi takega potepuha pod streho vzel, in za pomočnike so ja oskrbovalna sprejetišča (Verpflegsstation). Dobil je večerjo in pijačo zastojo, a iz jeze, da ga niso hoteli čez noč v hiši imeti, maščeval se je ta potepuh na sledeči način. Šel je v hlev ter z velikim nožem prizadajal eni kravi 24 globokih ran. In tako surovo je zabadal v kravo, da se mu je rezilo noža potrlo. Ko je po polnočnici dekla v hlev šla, da bi kravam krmo dala (kakor je v tem kraju, po polnočnici navada), vidla je potepuha na jaslih sedečega in v ro-

kah držal je potr krvav nož. Krava je od grozних bolečin tropela in bila vsa v krvi. Hitro poklicala je domačine in tudi drugi ljudje so prišli gledat, in malo je manjkalo, da nebi razburjeni kmetje suroveža pretepli in še morebiti ubili. Žandermerija odgnala je Gaiserja v varno zavetje. Je to tudi sad „Štajerca“? Tega fanta pozna sodnija že od mladih let, ko še ni izhajal „Štajerc.“ Čonder in Gaiser sta pristna klerikalca in lahko je črna stranka ponosna na ta dva zločinca. Kam plovete?

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Ponesrečil na lovu.) Dne 30 decembra 1905 bil je lovec in posestnik Anton Rantaša z svojim sinom Jožefom Rantaša na lovu v občini sv. Juril ob Ščavnici. Okoli 11 ure predpoldan videl je mladenič Jožef Rantaša da je njevov lovski pes nagnal nekega mačka. Da ne bi pes mačka raztrgal šel je tja, prijel puško pri cevi, kakor bi hotel psa udariti in proč odgnati. Pri tej priliki sproži se puška in strel zadene mladega lovca v trebuh ter ga tako zadene, da je za 2 uri umrl. Rajni bil je priden in miren mladenič. Lahka mu zemljica.

Pretepi. 26. decembra napadlo je v Spodnji Hudiinji nekega Antona Mirnik več fantov in ti su ga z noži težko ranili, tako da morebiti ne bo okreval. Pretepač Anton Pilih prizadajal mu je na rami težko rano. Njega ima že sodnija na varnem. — Ta dan preteпали so se tudi fanti v Gaberjah pri Celju, pa prez da bi bil kateri težko ranjen. — Krvav praznik bil pa je v Štoreh.

Liboje. V Libojah umrl je najsterejši mož v občini, Tomaž Seme in ravno na njegov imendan so ga pokopali.

Potres. 2. t. m. ob 1/26 zjutraj čutil se je skorral na celem Štajerskem potres. Potres zbudil je mnogo straha in razburjenja.

Zavrčka pošta ne bo več z Ptnjom v zvezi ampak z Moškajnci. Zavrč ne bo več v zvezi z mestom ampak z vasjo, veste kmetje, kaj to pomeni? Kolikokrat ste kmetje z pošto zamogli mnogo rečij dobivati iz mesta, kolikrat ste se ob slabem vremenu in slabi poti peljali z pošto v mesto k različnim opravkom! V kratkem tega ne boste imeli. Seveda grajščak Ulm, Mikl iz Marjete in vaš dekan so ja bogataši, ti se lahko z kočijo vozijo ali si dajo potreščine iz mesta pripeljati. Na te se ubogi kmet poštno ravnateljstvo ne ozira, ti nočeš te zveze, a hočejo to bogataši in „hofrat“ Ploj zato se to zgodi! Pokažite kmetje, da imate isto pravico zahtevati, da ostane poštna zveza z Ptujem, kakor ti velikaši, da se zveze z Moškajnci. To se ne sme zgoditi, vsi kmetje na noge in z združenimi močmi bodemo, moramo doseči, da ostane stara poštna zveza. Vsaka vas gleda da pride v zvezo z mestom, veliki kraj Zavrč pa bi naj bil z malimi Moškajnci zvezan? Pozor, na noge kmetje! Vložimo energični protest in mora se naša zahteva uslišati. Daljša pojasnila v tej zadevi daje radovoljno „Štajerc.“

Imenovanje. Na mesto Bezjaka imenovan je šolskim nadzornikom za mariborski okraj učitelj Brenze

iz Sv. Vida pri Ptuj. Častitamo gospoda Brenze-tu in tudi mariborskemu okraja, da dobi tako izvrstnega moža kot nadzornika.

Podli napadi na okrajnega glavarja. Zadnja številka zloglasne, umazane „Südsteirische Presse“ napada z svojimi zadnjimi močmi na prav podel način okrajnega glavarja v Ljutomeru. Predno je popolnoma utihnila morala je še ta farška cunjia zlitii svojo smrdečo žlindro po poštenjaku, po zasluženem uradniku. Vsak človek ve, da je vsak, kojega blati ta umazan listič poštenjak, in ravno ti so klerikalakemu gobezdalo trn v peti.

„Südsteirische Presse“ farška cunjia, pisana v nemškem jeziku, prenehala je z novim letom. Zakaj? Vsi naročniki zapustili so ta list, ki družega ni priobčil, nego nesramne napade na obče znane može poštenjake. Muogo mnogo škode povzročil je ta list, vsakdo si je mislil, če se take nesramnosti pišejo v listu duhovščine, tedaj tudi taka duhovščina ni vredna niti piškavega oreha. Ta list in njegovi sodelovalci bodo se morali enkrat zagovarjati, zakaj peša vera, ti se bodo morali zagovarjati, da je posebno na Spodujem Štajerskem toliko odpadov od naše svete vere. Ko bi Kristus spet na svet prišel med ljudi, vzel bi bič in izgnal take hujskajoče „dušne“ pastire iz cerkve kakor nekdanj menjalce in trgovce iz templja. Na mesto „Südsteirische Presse“ izhajale bode „Süddösterreichische Stimmen.“ Radovedno smo na ta listič. Jabolko ne pade daleč od drevesa, gotovo tudi naslednik umrlega lista ne bo več prida.

Razne stvari.

Reja štajerske kure. Ročna knjižica za kmetovalce in perutninarje od Armina Arbeiterja, oskrbnika v Feldhofu pri Gradcu. V samozaložbi pisatelja. Želja, katero je že zdavna gojil naš kmet, zlasti štajerski, v kojega gospodarstvu je tudi reja kokošij zelo važna, se je izpolnila z izdajo zgoraj omenjene knjižice. Na 100 straneh obsega brošurica vse potrebno, kar mora znati perutninarjec o reji štajerske kure, o njenih lastnostih in donašanju raznega haska, ki ga nam da, kakor tudi o praktični, priprosti, toda umni reji. Vrednost knjige zelo poveča okolnost, da jo je spisal in sestavil mož, ki ni samo znan v Avstriji in daleč preko mej kot pisatelj, ampak tudi kot zelo praktičen perutninarjec. Vse, kar piše ta gospod pisatelj, je vzeto iz prakse in namenjeno za priprosto. On piše priprosto in poljudno, kar more le izkušen mož, tako da si je vsak kmetovalec oziroma kmetica in tudi začetnik koj na jasnem, kaj je treba storiti za umno in dobičkanosno perutninarjevo. Glavna stvar je, da se izognemo v kmečkem obratu velikim izdatkom; kajti dandanes se najde v kmečkih hišah malo denarja, in kmet mora delati s priprostimi, cenimi sredstvi. Le v tem slučaju more kmet izhajati. Gospod Arbeiter, znan kot praktičen mož, je na tem polju nepresežen. Njegove naredbe, ki jih priporoča, krmljenje in oskrbovanje, vse je priprosto, primerno in tako urejeno, da lahko kmet vse sam po ceni pridela, odnosno izdela.

Naj ne zamudi noben kmetovalec, si nabaviti te knjige za svojo ženo in deco. V knjigi najdete tudi lepe alike o raznih vrstah štajerske kure, tako da si more vsakdo dobro predstavljati našo izvrstno svetovnoznanu štajersko kokoš. Brezdvomno bode ta Arbeiterjeva knjiga tudi primogla k temu, da še bode štajerska kura bolj zaslovela; ta brošurica bode pridobila naši perutnini še nove prijatelje in odjemalce in kmete, ki se za rejo perutnine, zelo malo brigajo, spodbujala, da se bode tudi zanimali in začeli z dobičkonosno perutninarjevo. Perutnina postaja leto za letom vedno dražja in zakaj ne bi kmet tudi v tej stroki pridobil nekaj denarja. Knjiga stane 1 K 20 v s poštnino vred, ako se ta znesek vpošlje z naročilom vred.

Zanimiv račun nekega „slikarja“ se je dobil v hamburškem arhivu. Račun je datiran z 12. februarjem 1783 ter je bil namenjen predstojniku cerkve sv. Duha. Račun se glasi: 1. Sv. očenaš zboljšal (ni bilo mnogo dela) 4 pf. 2. Deset božjih zapovedi popravil 6 pf. 3. Razbojniku na križu napravil nov nos in devet novih prstov 10 pf. 4. Poncija Pilata osnažil ter mu naredil nov dim okoli kape 1 marka 4 pf. 5. Angelu Gabrijelu pozlatil peruti 1 marka 10 pf. 6. Deklo visokega duhovna trikrat namazal ter ji napravil karmina na lice 14 pf. 7. Petrovemu petelinu napravil nov greben in par peres 2 marki 4 pf. 8. Mariji Magdaleni lase pobarval 4 pf. 9. Nebo na vzhodu zjasnil in napravil nekaj novih zvezd 2 marki 10 pf. 10. Peklenski ogenj nekoliko podpihal in enemu hudiču nov rep pritrdil 1 marka 12 pf. 11. Nekaterim zavrženim dušam verige popravil 8 pf. 12. Vseh 12 apostolov na stebrih namazal 1 marka 12 pf. 13. Iste apostole zadi črno namazal 10 pf. Skupno: 14 mark 2 pfeniga.

Kranjski kaplan v „Polizeiblattu“. Zadnja številka policijskega lista za Kranjsko prinaša tiralnico sodne oblasti za ubeglim zaradi nečistosti preganjenim kaplanom. Ta poziv je vsekakor policijskim organom prepozno došel, ker po ljudski govoricu je ta kaplan že onkrat velikega morja in se na gorkem v pest smeje avstrijskim sodiščem, ki še le tedaj iščejo hudodelske farje, kadar so ti že na varnem.

Kadilci imajo prednost. Pri predavanju o srečnem zakonu v newyorškem ženskem klubu je pozivala predavateljica svoje poslušalke: „Nikdar si ne jemljete moža, ki ne kadi. Po mojih bogatih izkušnjah so vsi možje, ki ne kadijo, nestrpni in prepirljivi ter nimajo humorja. Posebno po obedu je tak mož neznošen. Brez miru bega po sobi, ker mu nečesar manjka, in išče kakršnekoli prilike, da bi razgrajal. Kadilec pa si nažge po obedu z velikim razpoloženjem svojo smotko ali pipo in ter se zaziblje potem v stanje najsrečnejšega zadovoljstva. Parepričana sem, da je previdnost božja določila, naj mož kadi in da je le zategađelj ustvarila tobak. Z možem pa, ki se v tem pogledu ne pokori previdnosti božji, nekaj ni v redu. Zato vam svetujem odkloniti vsako ženitno ponudbo nekadilca!“

Nogo zlomil si je pri drsanju na ledu nadvojvoda Karl Franc Jožef, starejši sin najvojvode Otona.